

Kapitel 13

*Straffebestemmelser**Til § 40*

Bestemmelsen vedrører strafansvar i tilfælde, hvor lovforslaget pålægger personer forpligtelser, jf. den gældende bestemmelse i § 37.

Kapitel 14

*Afsluttende bestemmelser**Til § 41*

Der er med lovforslaget lagt op til en 3-årig overgangsperiode fra lovens ikrafttræden for så vidt angår ændring af minimums- og maksimumtilskudsgrundlaget for beregningen af statstilskud til statsanerkendte museer efter lovens §15. Der henvises til de almindelige bemærkninger herom.

Der er endvidere med lovforslaget lagt op til en 1-årig overgangsbestemmelse fra lovens ikrafttræden, for så vidt angår de ændrede finansieringsprincipper for den arkæologiske undersøgelsesvirksomhed mv., jf. forslaget § 27, stk. 4-7. Skæringsdatoen gælder det tidspunkt, hvor en anlægsansvarlig påbegynder et jordarbejde. Med overgangsbestemmelsen tilsigtes det, at ordningen med en tidlig inddragelse af museerne i den fysiske planlægning har tid til at slå igennem.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 40. Der tilsigtes ingen indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen har den baggrund, at i forbindelse med Grundloven af 5. juni 1849 blev de kongelige slotte i en kundgørelse af 30. maj 1849 om Civillisten erklæret for statsejendom med bopælsret for Kongen. I samme kundgørelse blev der dog taget forbehold om »Den kronologiske Samling paa Rosenborg Slot«, idet det forbeholdtes Kongen at bestemme, om samlingen skulle indlemmes mellem statens samlinger eller betragtes som et kongeligt fidejommis. Beslutning herom blev taget ved kongelig resolution af 14. juni 1854, hvorefter samtlige på Rosenborg værende samlinger og genstande skulle udgøre én samling under navn af den kronologiske og betragtes som »det Kongelige Huses uafhængelige ejendom, arvelig fra Konge til Konge«. Den nævnte kongelige resolution forudsatte ligeledes, at Kongehusets hidtidige adgang til ved højtidelige lejligheder at benytte juveler, genstande, inventar og andre »særlige apparater« oprettholdes. Ved den kongelige resolution af 1854 blev den

kronologiske samling endvidere henlagt under en særlig bestyrelse på to personer: Den ene en minister, der siden 1866 har været den minister, hvorunder kulturelle anliggender sorteres, den anden en af Kongen udpeget person, der siden 1899 har været medlem af Kongehuset, i dag Hans Kongelige Højhed Prins Henrik. Endvidere har Kongen siden 1866 udnævnt en direktør for samlingen, som siden 1910 altid har været udpeget blandt hoffets højere embedsmænd. Det er disse ovennævnte regler, som efter forslaget udtrykkeligt opretholdes og derved får gyldighed uanset bestemmelserne i lovforslagets §§ 14 og 17.

Til § 43

Bestemmelsen indeholder forslag til ændring af naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelse af fortidsminder og vrag på havbunden.

Den marine kulturarv er beskyttet gennem et forbud mod tilstandsændringer. Der kan i særlige tilfælde dispenseres fra forbudet. Bestemmelsen administreres i Skov- og Naturstyrelsen, og hensynet til den marine kulturarv varetages side om side med styrelsens varetagelse af natur- og råstofinteresser på havet.

Ændringsforslaget rummer for det første en konsekvensændring som følge af, at den marinarkæologiske registrerings- og undersøgelsesvirksomhed (den gældende § 14, stk. 3) overføres fra miljø- og energiministeren til kulturministeren, jf. også § 28 i nærværende forslag til museumslov. Samtidig foreslås bestemmelsen moderniseret og præciseret med sigte på at tilvejebringe et klarere hjemmelsgrundlag til at håndtere en række situationer, der knytter sig til varetagelsen af beskyttelsen af fortidsminder og vrag på havbunden.

Behovet for en præcisering af det retlige grundlag for beskyttelsen af den marine kulturarv knytter sig især til den situation, hvor en bygherre støder på et fortidsminde eller et vrag under et anlægsarbejde eller en aktivitet på havbunden. Denne situation har ikke hidtil været tilstrækkeligt reguleret for så vidt angår marine fortidsminder og vrag. Behandlingen af sådanne sager er således hidtil sket på grundlag af en administrativ praksis, som nu foreslås lovfæstet. Endvidere er der med henblik på en højere grad af forebyggelse behov for at kunne stille krav om forundersøgelser.

Selve den retlige beskyttelse af fortidsminder og vrag på havbunden ved et generelt forbud mod tilstandsændringer videreføres uændret. Hovedindholdet i ændringsforslaget er herefter, at de bestemmelser i naturbeskyttelsesloven, der regulerer beskyttelsen af den marine kulturarv:

- bliver mere præcise med hensyn til procedure og vilkårsfastsættelse